

Mál nr. 403/2021**M og
V v/ Ábyrgðartrygging atvinnureksturs X****Skaðabótaábyrgð. Vinnuslys.****Gögn.**

Málskot móttakið 02.11.2021, ásamt fylgigögnum
Bréf V dags. 03.01.2022.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M slasaðist þann 7. janúar 2020 við vinnu sína sem grunnskólakennari í skólanum A sem er rekinn af X. Slysið varð með þeim hætti að M var að ganga eftir gangi á 2. hæð aðalbyggingar skólans á leið sinni í hádegismat þegar hún gekk harkalega á eldvarnartjald sem hafði farið niður hálfu leið. Tjaldið er einskonar segldúkur með þykkum stálramma sem M rak höfuðið í og fékk við það töluvert höfuðhögg. Tjaldið hafði um nóttina sigið niður hálfu leið og var viðgerð ekki hafin er slysið átti sér stað. Þann 9. september 2020 gerði M kröfu í ábyrgðartryggingu X hjá V á grundvelli vinnuveitendaábyrgðar. Af hálfu V var bótaskyldu hafnað með bréfi dags. 9. apríl 2021.

M telur að orsök slyssins megi rekja til þess að tjaldið var vanbúið og aðstæður á slysstað hættulegar. X hafi borið að vara starfsmenn og nemendur við slyshættu sem skapaðist við það að brunatjaldið féll niður. Það sé á ábyrgð vinnuveitanda að tryggja að öryggi þeirra sem fara um húsnæðið sé tryggt, sérstaklega þar sem um er að ræða grunnskóla þar sem fjöldi barna er á degi hverjum og því enn ríkari krafa um öryggi húsnæðis. Orsök slyssins hafi verið vanbúnaður á eldvarnartjaldi og er sá vanbúnaður á ábyrgð X. Til stuðnings kröfu sinni hefur M vísað til ýmissa ákvæða laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum, laga nr. 75/2000 um brunavarnir, reglna um húsnæði vinnustaða nr. 581/1995, IV. kafla reglugerðar nr. 941/2002 um hollustuhætti og 1. mgr. 3. gr. reglna nr. 707/1995 um öryggis- og heilbrigðismerki á vinnustöðum. Bendir M sérstaklega á að slysið var ekki rannsakað af Vinnueftirlitinu en samkvæmt 79-81. gr. laga nr. 46/1980 hvíli fortakslaus skylda á vinnuveitanda að tilkynna slys til Vinnueftirlitsins. Vísað er til þess að af dómaframkvæmd megi ráða að vanræki atvinnurekandi tilkynningaskyldu sína beri hann hallann af sönnunarskoti um málsatvik. Telur M að X beri skaðabótaábyrgð á tjóninu sem hún varð fyrir í vinnuslysinu á grundvelli sakarreglu íslensks skaðabótaréttar og reglunnar um vinnuveitendaábyrgð þar sem slysið má rekja til saknæmrar háttsemi X og/eða starfsmanna hans.

V hefur hafnað bótaskyldu á þeim grundvelli að ekkert sem fram hefur komið í málinu gefi tilefni til að ætla að starfsmenn grunnskólans A hafi sýnt af sér saknæma háttsemi eða á einhvern hátt brugðist starfsskyldum sínum eða að slysið verði rakið til annarra atriða sem X beri ábyrgð á. Ekki sé deilt um málsatvik og því komi ekki að sök að slysið hafi verið tilkynnt Vinnueftirlitinu of seint. Telur V að ósannað sé að brunavarnir hafi ekki verið í forsvaranlegu ástandi. Brugðist hafi verið strax við og viðgerð fór fram samdægurs. Er því hafnað að X hafi haft vitneskju um þá hættu sem af tjaldinu gat stafað.

Álit.

Eins og fram kemur að ofan er deilt um hvort M eigi rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V vegna vinnuslyss síns. Svo bótaskylda sé fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu A þarf að mega rekja slys M til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu þess eða aðila sem það ber ábyrgð á og það hvílir á M að sýna fram á það. Ekki er að sjá að ágreiningur sé um málsatvik. Tjaldið fór niður að nóttu til og upplýsti umsjónarmaður skólans X um að tjaldið hefði fallið niður kl. 07.51 sama morgun. Slysið varð kl. 12.30 og hófst viðgerð á tjaldinu kl. 15.14. Í tölvupósti skólastjóra A til X sem sendur var eftir slysið kemur fram að nokkur slys hafi orðið vegna reykvarnartjalda sem farið hafa niður er rafmagni hafi slegið út. Samkvæmt lögum nr. 46/1980 um aðbúnað og hollustuhætti á vinnustöðum hvílir sú skylda á atvinnurekanda að tryggja að gætt sé fyllsta öryggis og góðs aðbúnaðar og hollustuhátta á vinnustað. Telja verður að sérstaklega ríkar skyldur séu lagðar á umsjónarmenn skólahúsnæðis að tryggja að umferðarleiðir nemenda og kennara séu greiðar. Séu hindranir á umferðarleiðum til staðar ber umsjónarmanni að vara sérstaklega við hættunni. Óumdeilt er að X hafði vitneskju um að tjaldið hefði fallið niður og að engar aðvaranir hafi verið sendar til starfsmanna eða nemenda vegna þess. Mátti M ekki búast við slíkri hindrun á leið sinni um ganginn

og bar X að hafa frumkvæði að því að upplýsa starfsmenn og nemendur skólans um hættuna sem af tjaldinu stafaði. Að gættum þeim ríku skyldum sem hvíla á umráðamönnum fasteigna til að takmarka slyshættu verður að telja að X hafi borið að grípa til allra ráða til að koma í veg fyrir slys þegar ljóst var að tjaldið á ganginum hafði farið niður. Þess gætti X ekki og af þeim sökum ber X skaðabótaábyrgð á líkamstjóni M. Ekkert í málinu bendir til þess að M hafi sýnt stórkostlegt gáleysi í aðdraganda tjónsins og verður því ekki látin bera hluta tjóns sín sjálf, sbr. 23. gr. a skaðabótalaga nr. 50/1993. M á því rétt á fullum bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 1. mars 2022.

Sóley Ragnarsdóttir

Jóhann Tómas Sigurðsson

Heiða Óskarsdóttir